

dre yderligere forberedelse skønnedes uforholden. I det lovforslag, som blev fremsat på grundlag af betænkningen, blev bestemmelsen imidlertid ændret, således at det i videre omfang blev overladt til retens skøn, om et sådant møde skal afholdes. Ændringen skyldtes, at mundtlig forberedelse blev opretholdt i videre omfang end forudsat i betænkningens lovudkast.

4.5.2. Forslaget

I reformforslaget fra Dommerforeningen og Advokatrådet foreslås det, at retten som altovervejende hovedregel skal afholde et forberedende møde efter § 355, når svarskrift foreligger, og at mødet undtages svisvis kan undlades, hvis parterne er enige om, at sagen istedet kan berammes til domsforhandling.

Justitsministeriet er enig i, at det forberedende møde er et vigtigt instrument for rettens styring af sagen, og at en fastlæggelse på et tidligt tidspunkt af, hvilke omstændigheder der skal gøres til genstand for bevisførelse, og hvordan bevisførelsen skal ske, kan medvirke til at begrænse tidsforbruget for både retten og parterne. Det foreslås derfor, at der bør afholdes et særligt forberedende møde, medmindre retten finder det overflødig. I de tilfælde, hvor sagen straks efter modtagelsen af svarskriftet kan berammes til domsforhandling, vil et § 355-møde som hovedregel være overflødig. Det samme må antages at være tilfældet i en del ukomplicerede sager, hvis der ved den pågældende ret anvendes mundtlig forberedelse, og retten dermed ved de retsmøder, der afholdes under forberedelsen, har mulighed for at søge parternes synspunkter afklaret.

Det foreslås endvidere, at det i § 355 præciseres, at mødet også så vidt muligt skal anvendes til at tilrettelægge sagens videre gang, således at der fastsættes så præcise tidsrammer som muligt for de eventuelle yderligere skridt under forberedelsen, som findes nødvendige.

Efter forslaget overlades det til retten at bestemme, på hvilket stadium af sagen der er behov for mødet. I mange tilfælde og særligt, hvis en af parterne er selvmøder og har vanskeligt ved at udtrykke sig skriftligt, vil det være hensigtsmæssigt at afholde mødet umiddelbart efter afgivelsen af svarskriftet. I andre tilfælde, f.eks. hvor parterne fra starten er enige om, hvilke oplysninger der skal indhentes f.eks. gennem syn og skøn, vil det være hensigtsmæssigt at afholde mødet på et senere tidspunkt.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 21 og 22.

4.6. Endelige påstandsdokumenter

I reformforslaget fra Advokatrådet og Den Danske Dommerforening foreslås det, at der inden 4 uger før domsforhandlingen skal afgives endelige påstandsdokumenter, som skal indeholde en opsummering og præcisering af parternes påstande og anbringender samt angive bevisførelse. Påstandsdokumenterne kan bestå i en henvisning til et tidligere afgivet processkrift.

Justitsministeriet finder, at indførelsen af sådanne endelige påstandsdokumenter kan være et egnet instrument til at sikre, at sager, der berammes til domsforhandling, også i god tid inden domsforhandlingen er gennemarbejdet, så der ikke fremkommer nye oplysninger i sidste øjeblik. Hvis en part i forbindelse med udarbejdelsen af påstandsdokumentet bliver opmærksom på, at der mangler så vigtige oplysninger, at en udsættelse af sagen er nødvendig, vil fristen endvidere føre til, at begæringen om udsættelse kommer på et tidspunkt, hvor retten stadig kan nå at beramme en anden sag på det pågældende tidspunkt, så rettens tid ikke går til spilde.

Det foreslås derfor, at retten kan pålægge parterne inden domsforhandlingen at indlevere et endeligt påstandsdokument til retten. Efter forslaget skal ordningen ikke være obligatorisk. Det er således op til retten at afgøre, om der er behov for påstandsdokumenter, idet det må antages, at en del sager vil være så ukomplicerede, at det vil være overflødig at kræve påstandsdokumenter.

Der foreslås endvidere ikke i loven fastsat en bestemt frist for tidspunktet for indlevering af påstandsdokumenter. Det skyldes, at det findes mest hensigtsmæssigt, at retten afhængig af sagens karakter m.v. kan bestemme dette tidspunkt.

Hvis påstandsdokumenterne ikke indleveres rettidigt, er konsekvensen, at sagen afvises, hvis det er sagsøger, der ikke indleverer et påstandsdokument, og at der afsiges udeblivelsesdom, hvis det er sagsøgte.

For at formålet med påstandsdokumenterne ikke skal forspildes, er det nødvendigt at begrænse adgangen til at inddrage nyt processtof efter indleveringen af påstandsdokumenterne. Det foreslås derfor, at udvidelse af påstandene, fremsættelse af nye anbringender og førelse af nye beviser efter dette tidspunkt kun kan ske med rettens tilladelse og kun i det omfang, betingelserne i § 363, stk. 1, er opfyldt. Dette indebærer, at den begrænsning af adgangen til at inddrage nyt processtof, som gælder under selve domsforhandlingen, vil gælde allerede fra indleveringen af påstandsdokumenterne. Om reglerne om inddragelse af nyt processtof henvises til pkt. 4.7. nedenfor.